Dodatek do tygodnika „NI„NIEDZIELA".

Nr. ... D Dąbrowa-Górnicza, dn. 22 lipca 1934 roku Rok I

GŁOS DUSZPASTERZA

Bądź Apostołem prasy katolickiej!

PARAFJI MATKI BOSKIEJ ANIELSKIEJ w Dąbrowie-Górniczej.

Służ Sprawie Bożej!

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym M. B. Anielskiej.

Niedziela, dn. 22 lipca r. 1934.

Godz. 6.30 — Jutrznia.
7.00 — Prymarja — ks Proboszcz, kazanie — ks. Prawda.
8,30 — Msza św w kaplicy M. B Częstochowskiej — ks. Proboszcz.
9.30 — Msza św. przed W. Ołtarzem — ks. Prawda.
11.00 — Suma — ks. Prawda; kazanie — ks. Proboszcz.
16.00 — Nieszpory.

Dyżurnym w bież. tygodniu — Ks. Jan Prawda.

Nowenna do św. Anny codziennie odprawia się po prymarji.

Msze św.:

Niedziela — o pogodę — składkowa.
23 poniedziałek — o godz. 7 ś. p. Stanisława i Walerji Malankiewiczów.
— o godz. 8 ś. p. Edwarda Husarzewskiego, 1 rocznica.
24 wtorek — o godz. 7 za zmarłych z Rodziny Skrzydlaków.
— o godz. 8 za ś. p. Jana Gajosa.
25 środa — o godz. 7 do Matki Bożej, zamówiła Kołodziejczykowa.
26 czwartek — o godz. 7 do Najśw. Serca Jezusowego o nawrócenie grzeszników, zam. Sokołowska.
— o godz. 8 do św. Anny, składkowa, zam. Piątkowa
27 piątek — o godz. 7 za ś.p. Pawła, Bogdana, Kazimierza C. R. Szarskich.
— o godz. 8 za ś.p. Romana Burakowskiego, rocznica, zam. żona.
28 sobota — o godz. 7 ś.p. Marji, Salomeji, Michała Stachurów, Józefa i Anny Plucińskich.
— o godz. 8 ś p. Witolda Kubaszewskiego.

Osobiste. Ks. Wł. Derbis od 15 lipca do 15 sierpnia pozostaje na urlopie.

Ks. Proboszcz w środę wyjedzie na odpust do Sączowa z sumą.

Zebrania. 22 b. m., t. j. w niedzielę po nieszporach w sali A. K. odbędzie się nadzwyczajne zebranie ogólne Stowarzyszenia Kobiet Katolickich, a pół godziny później — zebranie Mężczyzn Katolickich. Na zebranie uprasza się o przybycie wszystkich członków i członkinie z legitymacjami.

Kalendarzyk prac S. M. P. Ż.

Dn. 11.VII b. r. o godz. 19-ej w kancelarji parafjalnej odbyło się zebranie Zarządu S. M. P. Z. celem przygotowania porządku na zebranie ogólne.

Dn. 13.VII b. r. o godz. 19-ej w „Ognisku" S. M. P. odbyło się zebranie ogólne. Referat p.t.: „W jedności siła" wygłosiła drch. M. Solecka. Urozmaicenie drch.: A. Świeżewska, M. Braszkówna i M. Laskowska.

Kościół parafjalny.

Kościół w parafji to jak serce w człowieku. Serce nieustannem pulsowaniem wysyła krew do wszystkich organów ciała, daje im życie i zdolność spełniania swojego przeznaczenia. Kościół w parafji odradza dusze z wody i z Ducha Św., leczy z grzechów, daje pokarm na żywot wieczny. Jak z serca krew, tak z kościoła płynie nieustanna łaska, bez której dusza nie może żyć życiem nadprzyrodzonem. Gdy ręka, noga, oko lub którykolwiek organ ciała przestaje przyjmować krew z serca płynącą, traci życie, staje się martwym członkiem i musi być odcięty; gdy chrześcijanin przestaje bywać w kościele, staje się martwym członkiem Kościoła Chrystusowego. „Ma imię, że żyje, a jest już między umarłymi".

Nie brak ludzi, którzy głoszą, że kościołem dla nich cały świat, że wystarcza im ten kościół i nie potrzebują kościołów, ręką ludzką budowanych. Są oni w błędzie, a błąd ten wiedzie ich nie do prawdziwego Boga, jeno do ubóstwiania przyrody, do panteizmu. Człowiek potrzebuje Boga, pragnie z Bogiem obcować, a choć świat jako dzieło Boże może mu dużo o Bogu powiedzieć, to jednak to mu nie wystarcza, musi mieć miejsce wyłącznie Bogu poświęcone, gdzieby zdala od gwaru codziennego życia spotykał się z Bogiem. Kościoła nietylko dusze potrzebują, sam Bóg objawił swą wolę, aby Mu wzniesiono wspaniałą świątynię.

Od najdawniejszych czasów budowano Domy Boże; Indje, Egipt, Grecja i Rzym wznoszą świątynie, które świadczą o wierze narodów pogańskich. Drzewo, marmury i kruszce szlachetne składano w daninie Stwórcy wszechrzeczy, a wiedza szukała coraz to nowych form budownictwa. W świątyniach gromadzili się obywatele w dniach smutku i radości, bo w starożytnych czasach nie było rozdziału pomiędzy życiem i wiarą, ale życie z religją ściśle było związane.

A jednak Bóg nie zadowolił się temi świątyniami. Jeruzalem stanie się miastem uprzywilejowanem, gdzie Bóg w obłokach kadzidła będzie się objawiał ludowi wybranemu. Z rozkazu Bożego na świętej górze Syonu stanęła świątynia nazwana cudem świata. Dzień w dzień na ołtarzu płoną ofiary, a lud wybrany modli się na dziedzińcu. Kto nie był kapłanem, nie stanął na progu świątyni, a miejsce najświętsze zamknięte było nawet dla kapłanów.

Świątynia jerozolimska była tylko figurą i cieniem czegoś doskonalszego, figurą kościołów Nowego Zakonu. Na ostatniej Wieczerzy Pan Jezus ustanawia Najśw. Sakrament, a kapłanom udziela władzy przemieniania chleba i wina w Ciało i Krew Pańską. Na miejsce zburzonej świątyni jerozolimskiej powstały tysiące kościołów, a w każdym odnawia się niekrwawa ofiara, w każdem tabernakulum mieszka to Słowo Wcielone, którem pozdrawiali aniołowie w stajence betlejemskiej.

Kiedy podnoszę oczy na tabernakulum, nie widzę, jak człowiek, co w nocy patrzy; nastawiam uszu, aby słuchać, a jakież milczenie i ciemności. Lecz w tem milczeniu i w tych ciemnościach moja wiara poznaje obecność, a serce moje czuje Boga, co zamknął się i ukrył, aby z nami pozostać.

Wiara mówi mi: to jest Chrystus! Tu jest Jego ciało, tu jest dusza Jego złączona z bóstwem Syna Bożego, tu jest druga osoba Trójcy Św., źródło wszelkiego stworzenia. Tu jest ten, co wzniósł góry, co utworzył doliny i morza brzegami obwarował. Wiara mówi mi jeszcze: tu jest twórca drugiego świata, świata łaski, tu jest sprawca twojego zbawienia.

A serce mi mówi: On jest tu dla twojej miłości. Z miłości stał się człowiekiem, z miłości cierpiał i umarł na drzewie krzyża; z miłości uczynił jeszcze coś więcej — Eucharystję. Ten, co był, zanim świat powstał, od którego pochodzi wszelka cnota i dobro, jest tu w tabernakulum.

Kościele katolicki! Ty jesteś prawdziwym domem Bożym, nie tak, jak świątynie pogańskie, gdzie było miejsce tylko dla bałwanów, nie tak jak świątynia jerozolimska, gdzie lud stał zdala od świątyni, ty jesteś domem miłości, gdzie Chrystus wzywa: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie, a ja was ochłodzę".

(D. n.).

Nowenna do Matki Boskiej Anielskiej.

24 b. m. t.j. **we wtorek** o godz. 6 i wieczorem rozpoczniemy w kośle naszym nowennę do uro'zyści odpustowej Matki Boskiej ielskiej. Nowenna odprawiona będzie z wystawieniem N. Sakramen- przez 9 dni w dnie powszednie godz. 6 i pół, a w niedzielę zaraz nieszporach. Uroczystość Matki żej Anielskiej dla naszej parafji szczególnie drogą, gdyż pod zwaniem Jej wzniesiony jest nonasz kościół, a jednocześnie w dniu w parafji naszej obchodzi- 40-to godzinne nabożeństwo i ez całą oktawę możemy po doe odbytej spowiedzi i Komunji uzyskać odpust zupełny dla sie- lub dla dusz w czyśću cierpiąh w sam dzień (2 sierpnia, Poinkula) tyle razy, ile razy wstąpido świątyni i odmówimy 6 Ojnasz, 6 Zdrowaś i jedno Wierzę kościół św. i Ojca św., o nawróie grzeszników i niedowiarków— czas oktawy raz na dzień odpust ełny. Spodziewamy się, że nasi afjanie licznie przybywać będą nowennę i przygotują się spodzią i Komunją św. do uroczyści odpustowej.

Podczas odpustu cykl kazań wygłosi O. Jezuita z Krakowa.

Szczegółowy program nabożeństw ustowych podany będzie w następnym „Głosie Duszpasterza“.

Proboszcz.

Imię chrzestniaka.

Wybór imienia należy do rodzi-, a w ich braku do tych, którzy roców zastępują. Proboszcz względszafarz sakramentu może chrzestkowi imię nadać dopiero w braku zej wymienionych osób

Człowiek dorosły sam sobie wyra imię.

Proboszcz powinien się starać, chrzestniakowi nadano imię chrześańskie. Gdy proboszcz w jakimś zczególnym wypadku nie może teuzyskać, ma do imienia nadaneprzez rodziców, nadać imię jakie- Świętego (lub Błogosławionego) księdze chrztu oba imiona zapican. 761.

Chrzestni.

Udział chrzestnego przy chrzcie *czystym* obowiązuje w zasadzie pod echem ciężkim, o ile nie zwalnia na i rozumna przyczyna. can. 762 § 1. Przy chrzcie *prywatnym* zasadnirówni obowiązuje udział chrzestnego, lecz z obowiązku tego zwaljakakolwiek rozumna przyczyna. Jeżeli przy chrzcie prywatnym zestnego nie było, powinien być przy akcie uzupełnienia ceremonij. can. 762 § 2.

Przy powtórnym chrzcie w rukowym o ile możności powinien być ojcem chrzestnym ten sam, który nim był przy pierwszym chrzcie. O ile to jest niemożliwe, udział chrzestnego przy powtórnym chrzcie warunkowym nie jest konieczny. can. 763 § 1.

Jedent ylko powinien być chrzestny, który niekoniecznie musi być tej samej płci co chrzestniak; najwyżej może być jeden chrzestny i jedna chrzestna. can. 764.

Urząd ojca wzgl. matki chrzestnej *nieważnie* sprawuje m. i.:

a) członek sekty heretyckiej lub schismatyckiej,
b) rodzony ojciec albo rodzona matka lub małżonek chrzestniaka,
c) kto w czasie chrztu fizycznie przynajmniej nie dotknie chrzestniaka. can. 765.

Urząd ojca wzgl. matki chrzestnej *niegodziwie* sprawuje m. i.:

a) grzesznik publiczny,
b) nieznający podstawowych zasad wiary,
c) duchowny wyższych święceń, o ile nie uzyskał zezwolenia ordynarjusza. can. 766.

Ze Stow. Mężczyzn Katolickich.

W sobotę, dn. 14 lipca obok kancelarji parafjalnej odbyło się nadzwyczajne ogólne zebranie, któremu przewodniczył prezes p. prof. Smoleński.

Zebranie zwołano w celu wybrania dwóch delegatów na Zjazd Delegowanych w Częstochowie, zapowiedziany na dzień 15.VII b. r.

Zgłoszono kandydatury p.p. Maika i Wróblewskiego, którzy też jednogłośnie zostali wybrani. Na zjeździe w Częstochowie delegatami byli: p.p. Maik, Wróblewski, p.p. Szarska i Rychlikówna.

Zapowiedzi przedślubne.

Następujące zapowiedzi przedślubne wygłoszone będą w dniach: pierwsza—15 lipca, druga—22 lipca, trzecia—29 lipca.

Antoni Kopeć kaw. z par. Gołonóg, Marjanna Sojówna panna z Dąbrowy Gór. Jan Walentek wdowiec z Bronisławą Bartosik wdową — oboje z Dąbrowy. Edward Gorzelańczyk kaw. z Zofją Celniarzkówną panną — oboje z Dąbrowy Górn. Pozostałe dwie zapowiedzi wygłoszone będą w dniach: pierwsza—22 lipca, druga 29 lipca, trzecia 5 sierpnia. Franciszek Duda kaw. ze Świeklania Górny Śląsk, z Ireną Samulewiczówną panną z Dąbrowy Górn., Józef Sobolewski kaw. z Heleną Endersową wdową oboje z Dąbrowy Górn.

Śluby.

od dnia 8-VII do dnia 15-VII 1934 r.

Jerzy Danecki z Walerją Chrapała, Kuśnierz Stanisław z Katarzyną z Gasińskich Urban, Antoni Bałdys z Heleną Waludówną, Jan Pędras z Wiktorją Grzanka, Marjan Zołna z Genowefą Strzelec, Feliks Wielgo z Michaliną Tomczykówną, Stefan Grzeszczyński z Marjanną z Nowaków Marzec, Bronisław Mucha z Zofją Legomską, Stanisław Roszykiewicz z Anną Szkup, Władysław Syrkiewicz z Antoniną Stanek.

Szczęść Boże na nowej drodze życia.

Zmarli.

od dnia 8-VII do dnia 15-VII 1934 r.

Aleksy Konieczny lat 77, Piotr Piaskowski lat 29, Jan Frydrych 1 miesiąc, Zofja z Buczyńskich Kopeć lat 34, Leon Libera lat 48, Stefanja Kuc pół roku, Stefan Stęplewski lat 15, Marja Łochmańczyk lat 40.

Rocznice zgonów.

od 15-VII do 23 VII 1934 r.

Jan Stelmach lat 66, Edward Husarzewski, Antonina z Szyjów Malarowa lat 64, Marja z Modelskich Kańtoch lat 69 Stanisława ze Skórskich Zych lat 31

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Złożyli ofiary na dzwony.

W dalszym ciągu złożyli ofiary na dzwony p. p. Pracowniczki i pracownicy cegielni Billewiczów: Zofja Pęcakowa 1 zł., Marja Kempińska 50 gr., Karolina Cieślakowa 50 gr., Ewa Rusiecka 50 gr., Zenobja Sikorówna 50, Marja Ożarowska 1 zł., Regina Smolikowska 50 gr., Cabajówna Stanisława 1 zł., Stanisław Piaskowski 5 zł., Szczepan Kacmarzyk 2 zł., Piotr Gawron 1 zł., po 50 gr.: Wojciech Bielecki, Stanisław Libera, Walenty Jasik, Józef Stasikiewicz, Franciszek Niewiadomski, Jan Łotkowski. Razem 16 zł. 50 gr.

Nadto ofiarowali na dzwony p p: Bronisława Duda 5 zł, Wincenty i Bronisława Wojciechowscy 2 zł., Zofja Mróz 2 zł., Bezimiennie 2 zł, Marjanna Zaburdowa 5 zł. Ogółem 32 zł. 50 gr. Łącznie zaś z poprzedniemi ofiarami 5543 zł 53 gr.

Ofiarodawcom składa „Bóg zapłać“

Proboszcz.

Dalszy ciąg Ustawy o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu.

2) Prawo chowania osób duchownych wyznań, uznanych przez Państwo, przysługuje również właściwej władzy duchownej.

2) Powiatowe władze administracji ogólnej mogą przekazywać zakładom uniwersyteckim do celów naukowych zwłoki, nie pochowane przez rodzinę w rozumieniu ust. 1. Zaskarżenie decyzji władz administracyjnych nie wstrzymuje jej wykonania.

3) Zwłoki nie pochowane, względnie nie przekazane uniwersyteckim zakładom w myśl ust. 1 i 2, winny być pochowane przez gminę miejsca zgonu, o ile nikt inny nie weźmie tego obowiązku na siebie.

4) Obowiązek pochowania zwłok, określony w niniejszym artykule, nie wyklucza żądania zwrotu kosztów na podstawie innych ustaw.

5) Szczegółowe przepisy w zakresie, unormowanym w ust. 1—3, wydaje w drodze rozporządzenia Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. 1) Zgon i jego przyczyna winny być ustalone przez lekarza, leczącego chorego w ostatniej chorobie. (d. c. n.)

Redaktor i Wydawca: **Ks. Stefan Niedźwiedzki.** Druk. „SZTUKA“, Dąbrowa Górnicza 3-go Maja 9